NORAKSTS
Lieta Nr.A42540007
A0907-09/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 30.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis

piedaloties atbildētājas – Latvijas Republikas – pusē pieaicinātās iestādes – Patērētāju tiesību aizsardzības centra pilnvarotajam pārstāvim *E.K.*,

atklātā tiesas sēdē 2009.gada 10.jūnijā Rīgas tiesu namā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc Sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Auto Stils Serviss" sūdzības par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2007.gada 1.jūnija lēmuma Nr.12-apk, ar kuru atstāts spēkā negrozīts Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2007.gada 20.aprīļa pieņemto lēmums Nr.EO3-RIG-128 par SIA „Auto Stils Serviss" saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[11] panta pirmās daļas, atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 4.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta SIA „Auto Stils Serviss" (turpmāk – sūdzības iesniedzēja) sūdzība par Patērētāju tiesību aizsardzības centra (turpmāk – PTAC vai atbildētāja) 2007.gada 1.jūnija lēmuma Nr.12-apk (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāts spēkā negrozīts Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2007.gada 20.aprīļa pieņemto lēmumu Nr.EO3-RIG-128, atcelšanu. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2007.gada 6.jūlija lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā lieta.

[2] PTAC direktore 2007.gada 1.jūnijā pieņēma lēmumu Nr.12-apk, ar kuru nolēma atstāt negrozītu PTAC 2007.gada 20.aprīļa pieņemto lēmumu Nr.EO3-RIG-128, ar kuru tika nolemts sūdzības iesniedzējai uzlikt naudas sodu Ls 80 apmērā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.[11] panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Lēmumā norādīts:

[2.1] Pamatojoties uz PTAC 2007.gada 19.februārī saņemto *S.P.* iesniegumu par prasības neizpildi saistībā ar ekspertīzes slēdzienā konstatēto par veiktajiem remontdarbiem automašīnai „Renault Clio" (turpmāk - Automašīna), PTAC 2007.gada 11.aprīlī sastādīja Administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.201683 (turpmāk - Protokols), savukārt, 2007.gada 20.aprīlī izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un pieņēma lēmumu Nr.EO3-RIG-128.

[2.2] PTAC 2006.gada 26.oktobrī saņēma sūdzības iesniedzējas paziņojumu, ka sūdzības iesniedzējai nav iebildumu, ka *S.P.* patstāvīgi piesaka ekspertīzi Automašīnas veiktajiem remontdarbiem. Ekspertīze par Automašīnai veiktajiem remontdarbiem tika pieteikta un veikta Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras firmā „Ekspertīze".

[2.3] Ekspertīzes slēdzienā Nr.1-234 (turpmāk – Ekspertīzes slēdziens) konstatēts, ka Automašīnai veiktā remonta kvalitāte ir neapmierinoša un neatbilst obligātās civiltiesiskās apdrošināšanas prasībām par Automobiļa tehnisko stāvoklī pēc remonta. Līdz ar to *S.P.* pieprasīja, lai sūdzības iesniedzēja bez atlīdzības novērš sniegtā pakalpojuma neatbilstību līguma noteikumiem.

[2.4] PTAC 2007.gada 19.februārī saņēma *S.P.* iesniegumu, kurā norādīts, ka 2007.gada 9.februārī *S.P.* saņēma sūdzības iesniedzējas atbildi, ka sūdzības iesniedzēja nepiekrīt izpildīt *S.P.* prasību, jo nepiekrīt Ekspertīzes slēdzienam.

[2.5] PTAC 2007.gada 20.aprīļa lēmumā Nr.EO3-RIG-128 norādīts, ka nav ievērotas Ministru kabineta 2006.gada 1.augusta noteikumu Nr.631 „Kārtība, kādā piesakāms un izskatāms patērētāja prasījums par līguma noteikumiem neatbilstošu preci vai pakalpojumu" (turpmāk - Noteikumi Nr.631) 42.punktā noteiktās prasības, līdz ar to izdarīts LAPK 166.[11] panta pirmajā daļā minētais pārkāpums, par ko sūdzības iesniedzējam uzlikts naudas sods Ls 80 apmērā.

[2.6] PTAC Lēmumā norāda, ka, saskaņā ar Noteikumu Nr.631 42.punktu, ja ekspertīzē atzīts, ka patērētāja prasījuma pieteikumā izvirzītā prasība ir pamatota, vai šo noteikumu 48.punktā minētā iestāde ir sniegusi saistošus norādījumus ražotājam, pārdevējam vai pakalpojumu sniedzējam, tad ražotājs, pārdevējs vai pakalpojumu sniedzējs nekavējoties, bet ne vēlāk kā septiņu darbdienu laika pēc ekspertīzes atzinuma vai saistošo norādījumu saņemšanas izpilda patērētāja prasību. Savukārt, Noteikumu Nr.631 47.punktā noteikts, ka, ja ražotājs, pārdevējs vai nokalpojumu sniedzējs atsakās pieņemt un izskatīt patērētāja prasījuma pieteikumu vai izpildīt patērētāja prasību, kuras pamatotību atzinusi ekspertīze, vai citādi neievēro šajos noteikumos minēto kārtību, patērētājs var iesniegt sūdzību šo noteikumu 48.punktā minētajā iestādē.

2006.gada 4.augustā *S.P.* nosūtīja sūdzības iesniedzējai prasījuma pieteikumu, izvirzot prasību sūdzības iesniedzējam novērst sniegtā pakalpojuma neatbilstību līguma noteikumiem un pabeigt remontdarbus. 2006.gada 26.oktobrī PTAC saņemts sūdzības iesniedzējas paziņojums, ka sūdzības iesniedzējai nav iebildumu, ka *S.P.* patstāvīgi piesaka ekspertīzi Automašīnas veiktajiem remontdarbiem. 2007.gada 9.februārī *S.P.* saņēma sūdzības iesniedzējas atbildi, ka sūdzības iesniedzēja nepiekrīt izpildīt *S.P.* prasību, jo nepiekrīt Ekspertīzes slēdzienam. PTAC ieskatā konkrētajā gadījumā pastāv viens no Noteikumu Nr.631 42.punktā minētajiem gadījumiem. Proti, ir ekspertīzes slēdziens, kurā konstatēts, ka Automašīnai veiktā remonta kvalitāte ir neapmierinoša un neatbilst obligātās civiltiesiskās apdrošināšanas prasībām par Automašīnas tehnisko stāvokli pēc remonta, bet sūdzības iesniedzēja atsakās izpildīt patērētāja prasījumu un nav to izpildījusi likumā noteiktā termiņā.

[2.7] PTAC piekrīt sūdzības iesniedzējai, ka ne Patērētāju tiesību aizsardzības likumā (turpmāk – PTAL), ne arī Noteikumos Nr.631 nav noteikti termiņi ekspertīzes veikšanai, tomēr PTAC nepiekrīt sūdzības iesniedzējas sistēmiskajai analīzei attiecībā uz ekspertīzes veikšanas kārtību. PTAC norāda, ka PTAL 5.panta pirmajā daļā minētais vienlīdzības princips ir attiecināms uz līgumiem, ko patērētājs slēdz ar ražotāju, pārdevēju vai pakalpojuma sniedzēju.

[2.8] PTAC norāda, ka, saskaņā ar Noteikumu Nr.631 24.punktā noteikto, ka, ja patērētājs ir izteicis velmi patstāvīgi pieteikt preces vai pakalpojuma ekspertīzi, viņš ir tiesīgs izvēlēties vienu no šo noteikumu 48.punktā minētās iestādes datu bāzē norādītajiem ieteicamajiem ekspertīzes veicējiem. Pēc patērētāja lūguma šo noteikumu 48.punktā minētā iestāde sniedz konsultācijas iespējamo ekspertu izvelē, un, pamatojoties uz PTAC 2006.gada 26.oktobrī saņemto sūdzības iesniedzējas paziņojumu, ka sūdzības iesniedzējai nav iebildumu, ka *S.P.* patstāvīgi piesaka ekspertīzi Automašīnas veiktajiem remontdarbiem, *S.P.* patstāvīgi pieteica ekspertīzi Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras firmā „Ekspertīze", un 2007.gada 28.janvārī nosūtīja sūdzības iesniedzējai Ekspertīzes slēdzienu. Tādējādi, pamatojoties uz Ekspertīzes slēdzienā konstatēto, ka Automašīnas veiktā remonta kvalitāte ir neapmierinoša un Noteikumu Nr.631 42.punktā noteikto, sūdzības iesniedzējam nekavējoties, bet ne vēlāk kā septiņu darbdienu laikā pēc ekspertīzes atzinuma vai saistošo norādījumu saņemšanas bija jāizpilda *S.P.* prasība.

[2.9] Pamatojoties uz to, ka ekspertīze tika veikta atbilstoši Noteikumu Nr.631 noteiktajai kārtībai, kā arī, pamatojoties uz Noteikumu Nr.631 40.punktā noteikto, ka ekspertīzes veicējs ir neatkarīgs ekspertīzes veikšanā un atzinuma sagatavošanā, par eksperta atzinuma patiesumu un objektivitāti ir atbildīgs ekspertīzes veicējs, un PTAC nav tiesīgs izvērtēt un apšaubīt Ekspertīzes slēdziena pamatotību, PTAC informēja sūdzības iesniedzēju, ka tas var iesniegt tiesā pieteikumu par zaudējumiem, kas radušies sakarā ar Tirdzniecības un rūpniecības kameras firmā ,,Ekspertīze" veikto Ekspertīzes slēdzienu.

[2.10] PTAC uzskata, ka ir ievērots Administratīvā procesa likuma (turpmāk - APL) 62.panta pirmajā daļā noteiktais, ka, lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam vai trešajai personai, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta vai trešās personas viedokli un argumentus šajā lietā. PTAC, pieņemot lēmumu, ir uzklausījis un izvērtējis sūdzības iesniedzēja viedokli konkrētajā lietā, tādējādi, ievērojot APL 62.panta pirmajā daļā noteikto, jo 2006.gada 5.septembrī PTAC pieprasīja sūdzības iesniedzējam sniegt skaidrojumu par *S.P.* iesniegumā minēto, kā arī 2007.gada 20.aprīlī pie administratīvās atbildības saucamā persona – sūdzības iesniedzēja, sniedza mutvārdu paskaidrojumu par pārkāpumu un sniedza informāciju, ka sūdzības iesniedzēj nepiekrīt izpildīt *S.P.* prasību.

[3] Uzskatot PTAC pieņemto Lēmumu par nepamatotu, sūdzības iesniedzēja Administratīvajai rajona tiesai iesniegtajā pieteikumā izteica šādus apsvērumus:

[3.1] PTAC pieprasīja un 2006.gada 16.oktobrī saņēma AAS ,,Baltikums" atbildi, kurā tika skaidri norādīts, ka Automašīnai remonta darbi veikti kvalitatīvi un pienācīgā apjomā, saskaņā ar apstiprināto remontdarbu tāmi.

[3.2] 2006.gada 26.oktobrī sūdzības iesniedzēja rakstiski paziņoja PTAC, ka neiebilst, ka *S.P.* patstāvīgi piesaka ekspertīzi automašīnai, kas liecina, ka sūdzības iesniedzēja nav vēlējusies izvairīties no automašīnas remonta darbu kvalitātes pārbaudes un nav šaubījusies, ka ekspertīze tiks veikta kvalitatīvi, savlaicīgi un pienācīgi.

[3.3] Sūdzības iesniedzējas ieskatā, kritiski jāvērtē viss Automašīnas Ekspertīzes slēdziens, jo, veicot ekspertīzi, nav bijis iespējams salīdzināt Automašīnas stāvokli pirms ceļu satiksmes negadījuma, tūlīt pēc satiksmes negadījuma, kā arī tūlīt pēc sūdzības iesniedzējas veiktā automašīnas remonta. Ja arī tāds stāvoklis konstatēts, tad Ekspertīzes slēdzienam nav pievienots neviens dokuments, kas apstiprinātu Automašīnas stāvokli pirms ceļu satiksmes negadījuma, lai uz to atsauktos Ekspertīzes slēdzienā. *S.P.* Automašīnu no sūdzības iesniedzējas saņēma 2006.gada 29.septembrī, tā, ievērojot Ekspertīzes slēdzienā konstatēto, tikusi ekspluatēta un tikai pēc aptuveni mēneša (2006.gada 31.oktobrī) ilgas ekspluatācijas tikusi veikta automašīnas ekspertīze. No minētā izriet, ka Ekspertīzes slēdziens nav raksturojams kā drošs un ticams pierādījums tam, ka sūdzības iesniedzēja ir veikusi nekvalitatīvu Automašīnas remontu, tādejādi, pārkāpjot patērētāju tiesību reglamentējošos tiesību normatīvos aktus.

[3.4] Ievērojot to, ka PTAC ir tiesīgs administratīvi sodīt pakalpojumu sniedzēju par patērētāju tiesību aizsardzības normatīvā regulējuma pārkāpumiem. PTAC, pieņemot lēmumu par sūdzības iesniedzējas sodīšanu, bija pienākums pierādīt sūdzības iesniedzējas vainu pārkāpumā. Šāds pienākums nav ticis izpildīts.

[3.5] No PTAC pieņemtajiem lēmumiem neizriet, ka tajos būtu veikta lietderības apsvērumu analīze un piemērošana, līdz ar to lēmumi raksturojami, kā neatbilstoši APL 67.panta otrās daļas 6.punkta noteikumiem.

[3.6] Atbilstoši APL 62.panta pirmās daļas noteikumiem, lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam vai trešajai personai, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta vai trešās personas viedokli un argumentus šajā lietā. No minētās normas izriet divi iestādes pienākumi - pienākums uzklausīt administratīvā procesa dalībnieka viedokli un pienākums izvērtēt uzklausītā viedokļa saturu. PTAC, pieņemot 2007.gada 20.aprīļa lēmumu

Nr. EO3 - RIG - 128, nav nedz pilnībā uzklausījis sūdzības iesniedzējas pārstāvja argumentus, tie nav ietverti administratīvā akta konstatējuma daļā, nedz tos izvērtējis.

[3.7] Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka, tā kā Noteikumu Nr.632 42.punkts nosaka pakalpojuma sniedzējam noteiktu termiņu pienākumu izpildei, tad arī patērētājam ekspertīzes veikšanas pieteikšanai ir nosakāms attiecīgs termiņš. Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka par pakalpojuma kvalitātes pārbaudi ekspertīze jāpiesaka nekavējoties, bet ne vēlāk kā septiņu darbdienu laikā no pakalpojuma saņemšanas. Tātad *S.P.* bija jāpiesaka sūdzības iesniedzējai sniegtā pakalpojuma ekspertīze nekavējoties, bet ne vēlāk kā septiņu darbdienu laikā no Automašīnas nodošanas viņam. Pretējs normatīvā regulējuma iztulkojums nonāktu pretrunā PTAL 5.panta pirmajā daļā ietvertajam tiesiskās vienlīdzības principam. Nav attaisnojams, ka var neierobežoti ilgu laiku pēc Automašīnas saņemšanas to lietot (ekspluatēt) un brīvi izvēlēties laiku, kad veicama ekspertīze. Šāda normatīvā regulējuma izpratne pieļauj patērētāja ļaunprātību izmantojot savas iespējas.

[3.8] Laikā, kad PTAC 2007.gada 15.marta lēmums Nr. Nr.5-03/2074-P-173 ticis apstrīdēts Ekonomikas ministrijā, kur apstrīdēšanas iesniegums saņemts 2007.gada 11.aprīlī, PTAC 2007.gada 11.aprīlī sastādīja administratīvā pārkāpuma Protokolu. Saskaņā ar APL 80.panta pirmās daļas noteikumiem, administratīvā akta darbība tiek apturēta ar brīdi, kad iestādē saņemts apstrīdēšanas iesniegums. PTAC, sastādot administratīvā pārkāpuma Protokolu, ir pārkāpis APL 80.panta pirmās daļas noteikumus.

[3.9] Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka PTAC piemērojamās tiesību normas ir tulkojis gramatiski un burtiski, līdz ar to pārkāpjot APL 8.pantā noteikto tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu.

[4] PTAC 2007.gada 10.augusta Administratīvajai rajona tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

Papildus PTAC norāda, ka:

[4.1] PTAL 5.panta pirmajā daļā minētais vienlīdzības princips ir attiecināms uz līgumiem, ko patērētājs slēdz ar ražotāju, pārdevēju vai pakalpojuma sniedzēju. Tā kā konkrētais strīds ir nevis par līguma noteikumiem, bet gan par patērētāja prasījuma pieteikuma izskatīšanas kārtību, līdz ar to PTAL 5.panta noteikumi nevar tikt attiecināti uz konkrēto situāciju.

[4.2] Attiecībā uz pieteikumā norādīto, ka *S.P.* pēc Automašīnas saņemšanas varēja neierobežotu laiku to lietot un brīvi izvēlēties laiku, kad veicama ekspertīze, PTAC vērš uzmanību uz Noteikumu Nr.631 32.punktā noteikto, ka ekspertīzes veicējs ekspertīzi veic un eksperta atzinumu sagatavo mēneša laikā pēc ekspertīzes pieteikšanas.

[4.3] PTAC uzskata, ka sūdzības iesniedzējai piemērotais naudas sods Ls 80 apmērā ir samērīgs, ņemot vērā sūdzības iesniedzējas pieļauto pārkāpumu un tā raksturu, jo pieļautā pārkāpuma rezultātā sūdzības iesniedzēja ir apzināti aizkavējis patērētāja likumīgo tiesību realizāciju (PTAL 29.pantā noteikto tiesību realizāciju sakarā ar līguma noteikumiem neatbilstošu pakalpojumu sniegšanu), kas uzskatāms par patērētāja tiesību pārkāpumu.

[5] Ar 2008.gada 29.decembra Administratīvās rajona tiesas tiesneša lēmumu *S.P.* kā cietušais administratīvā pārkāpuma lietā, atbilstoši uz APL 28.panta trešajai daļai, tika pieaicināts lietā kā trešā persona bez patstāvīgiem prasījumiem.

S.P. 2009.gada 9.februāra Administratīvajai rajona tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā *(lietas 123.-202.lapa)* detalizēti izklāsta lietas faktiskos apstākļus un apraksta ceļu satiksmes negadījuma apstākļus, kā arī savu rīcību saistībā ar Automašīnas remontdarbu veikšanu, uzskatot, ka sūdzība nav pamatota.

[6] Uz tiesas sēdi sūdzības iesniedzēja pārstāvis nebija ieradies. Tiesa konstatēja, ka pavēste ar uzaicinājumu piedalīties tiesas sēdē sūdzības iesniedzējai ir nosūtīta likumā noteiktā kārtībā uz norādīto adresi un sūdzības iesniedzēja nav lūgusi lietas izskatīšanu atlikt. Saskaņā

ar LAPK 260. panta trešo daļu tiesa uzskata, ka lieta ir izskatāma bez sūdzības iesniedzējas klātbūtnes.

[7] Cietušais *S.P.* uz tiesas sēdi nav ieradies, bet ir iesniedzis tiesā iesniegumu, kurā lūdz lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes *(lietas 134.lapa)*.

[8] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumos norādīto motīvu pamata.

Motīvu daļa

[9] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar procesa dalībnieku lietā sniegtajiem mutiskiem un rakstveida paskaidrojumiem, secina, ka sūdzība nav pamatota.

[10] Izskatot administratīvo pārkāpumu lietas, tiesa pirmām kārtām vadās no LAPK noteiktajām tiesību normām, citas tiesību normas piemērojot ciktāl attiecīgos jautājumus neregulē LAPK un vienīgi gadījumā, ja tās pēc to jēguma nav pretrunā ar LAPK noteiktajiem mērķiem un uzdevumiem.

[11] Lietā konstatēti šādi faktiskie apstākļi:

[11.1] 2006.gada 4.augustā *S.P.* nosūtīja sūdzības iesniedzējai prasījuma pieteikumu, izvirzot prasību sūdzības iesniedzējam novērst sniegtā pakalpojuma neatbilstību līguma noteikumiem un pabeigt remontdarbus.

[11.2] SIA „Auto Stils Serviss" atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām nav iebildis pret to, ka *S.P.* pats veic automašīnas remonta kvalitātes ekspertīzi, izvēloties neatkarīgu ekspertu, ko apliecina SIA „Auto Stils Serviss" 2006.gada 26.oktobra iesniegums PTAC *(lietas 138.lapa)*.

[11.3] 2006.gada 30.septembrī *S.P.* iesniedza iesniegumu – pieteikumu Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras firmai „Ekspertīze" ekspertīzes veikšanai.

[11.4] 2006.gada 31.oktobrī Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras firma „Ekspertīze" sastādīja Ekspertīzes slēdzienu, saskaņā ar kuru automobilim Renault Clio, */reģistrācijas numurs/*, identifikācijas */numurs/*, ir veikts remonts pēc ceļu satiksmes negadījuma. Remonta kvalitāte ir neapmierinoša un neatbilst obligātās civiltiesiskās apdrošināšanas prasībām par automobiļa tehnisko stāvokli pēc remonta *(lietas 11.-21.lapa).*

[11.5] 2007.gada 28.janvārī *S.P.* iesniedza SIA „Auto Stils Serviss" iesniegumu ar pieprasījumu akceptēt 2006. gada 6. novembra ekspertīzes slēdzienu Nr.1-234 un pieprasījumu par ekspertīzes izdevumu atlīdzināšanu *(lietas 41.-43. lapa).*

[11.6] 2007.gada 9.februārī SIA „Auto Stils Serviss" sniedz atbildi uz *S.P.* 2007.gada 28.janvāra iesniegumu, ar kuru atteicās apmierināt *S.P.* prasījumu, norādot, ka nepiekrīt ekspertīzes slēdzienā minētajam, tāpat norādot, ka a/s „Baltikums" konkrētajā gadījumā ir uzskatāma par pakalpojuma sniedzēju nevis SIA „Auto Stils Serviss", kas ir tikai fiziski veicis remontdarbus *(lietas 44, 46.,48., 50. lapa).*

[11.7] 2007.gada 16.februārī *S.P.* iesniedza SIA „Auto Stils Serviss" atkārtotu iesniegumu ar savu pieprasījumu *(lietas 52. lapa).*

[11.8] PTAC 2007.gada 19.februārī saņēma *S.P.* iesniegumu, kurā norādīts, ka 2007.gada 9.februārī *S.P.* saņēma sūdzības iesniedzējas atbildi, ka SIA „Auto Stils Serviss" nepiekrīt izpildīt *S.P.* prasību, jo nepiekrīt Ekspertīzes slēdzienam *(lietas 40.lapa).*

[11.9] 2007.gada 15.martā PTAC pieņēma administratīvo aktu Nr.5.-03/2074-P-173, ar kuru PTAC pieprasīja sūdzības iesniedzējai novērst *S.P.* Automašīnai sniegtā remonta pakalpojuma atbilstību līguma noteikumiem, ņemot vērā Ekspertīzes slēdzienā konstatēto *(lietas 28.-30.lapa).*

[11.10] 2007.gada 11.aprīlī PTAC Administratīvo pārkāpumu lietu sektora vadītāja sūdzības iesniedzējai sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.201683 par LAPK 166.[11]panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu *(lietas 94.lapa).*

[11.11] PTAC 2007.gada 20.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.EO3-RIG-128, ar kuru tika nolemts sūdzības iesniedzējai uzlikt naudas sodu Ls 80 apmērā par LAPK 166.[11]panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu *(lietas 95.-96.lapa).*

[11.12] 2007.gada 21.maijā sūdzības iesniedzēja apstrīdēja PTAC 2007.gada 20.aprīlī pieņemto lēmumu Nr.EO3-RIG-128 *(lietas 97.-101.lapa).*

[11.13] 2007.gada 1.jūnijā PTAC direktore pieņēma Lēmumu, ar kuru nolēma atstāt negrozītu PTAC 2007.gada 20.aprīļa pieņemto lēmumu Nr.EO3-RIG-128 *(lietas 22.-27./102.-107.lapa).*

[12] Sākotnēji pārbaudot procesuālo normu ievērošanu, tiesa konstatē, ka atbildētāja ir rīkojusies atbilstoši LAPK 215.[4] pantā noteiktajai kompetencei, proti, saskaņā ar LAPK 215.[4] pantu PTAC ir tiesības personu saukt pie administratīvās atbildības, kas ir paredzēta LAPK 166.[11] pantā. Attiecīgi lēmumu PTAC vārdā var pieņemt PTAC direktors un direktora vietnieki.

Vadoties no iepriekš minētā, tiesa konstatē, ka 2007.gada 20. aprīļa lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.EO3-RIG-128 PTAC direktora vietniece ir pieņēmusi savas kompetences ietvaros. Citus būtiskus LAPK procesuālo normu pārkāpumus, kas būtu pamats Lēmuma atcelšanai, tiesa nekonstatē.

[13] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai.

[14] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantu institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[15] LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka administratīvo pārkāpumu lietās svarīgi ir konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[16] Sūdzības iesniedzēja ir saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 166.[11] panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

LAPK 166.[11] panta pirmajā daļā ir paredzēta administratīvā atbildība par patērētāja prasījuma attiecībā uz līguma noteikumiem neatbilstošu preču vai pakalpojumu pieņemšanas vai izskatīšanas kārtības neievērošanu – uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz simt latiem, bet juridiskajām personām – līdz trīssimt latiem.

[16.1] Tiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā, izejot no LAPK 166.[11] panta pirmajā daļā ietvertā administratīvā pārkāpuma definējuma, administratīvā pārkāpuma objekts ir tiesiskās attiecības, kas izriet no pakalpojuma sniegšanas vai preču pārdošanas. Lietā nav strīds par to, ka sūdzības iesniedzēja ir sniegusi pakalpojumu – autotransporta remontu.

SIA „Auto Stils Serviss" ir norādījusi, ka *S.P.* nemaz nav bijušas tiesības iesniegt iebildes, jo pakalpojuma pasūtītājs reāli ir bijusi AAS „Baltikums", kas konkrētajā gadījumā ir arī bijusi tiesiskajās attiecībās ar *S.P.* Tiesa šādam argumentam nevar piekrist, jo SIA „Auto

Stils Serviss" ir veikusi *S.P.* automašīnas remontu, arī šo automašīnu remontam ir nogādājis pats *S.P.* Kā var secināt no pakalpojuma būtības, gan SIA „Auto Stils Serviss" ir uzskatāma par pakalpojuma sniedzēju Patērētāju tiesību aizsardzības likuma (turpmāk – PTAL) 1. panta izpratnē, gan *S.P.* ir uzskatāms par patērētāju šī paša panta izpratnē. Savukārt remonta darbu samaksu kā apdrošināšanas atlīdzību, atbilstoši apdrošināšanas līgumam, ir apņēmusies segt AAS „Baltikums". Faktiski, tiesas ieskatā AAS „Baltikums" šajā darījumā ir darbojies kā starpnieks (PTAL likuma 7. pantā norādītā persona), kas nekādā gadījumā neietekmē tiesības un pienākumus, kas izriet no pakalpojuma sniegšanas patērētājam, kas šajā gadījumā ir *S.P.* Līdz ar to, kā to pareizi ir konstatējis PTAC, nav pamatots SIA „Auto Stils Serviss" viedoklis, ka *S.P.* ar pretenzijām bija jāvēršas pie AAS „Baltikums".

[16.2] Ņemot vērā to, ka SIA „Auto Stils Serviss" ir juridiska persona – pakalpojuma sniedzējs, kas ir veicis patērētāja *S.P.* piederošā transportlīdzekļa remontu, tomēr nav izpildījis patērētāja *S.P.* prasījumu, līdz ar to tiesa secina, ka SIA „Auto Stils Serviss" atbilst LAPK $166.^{11}$ panta pirmajā daļā paredzētajam pie administratīvās atbildības saucamajam subjektam.

[16.3] No lietas materiāliem izriet, ka SIA „Auto Stils Serviss" kā pakalpojuma sniedzējs iespējams ir veicis nekvalitatīvu *S.P.* piederošā transportlīdzekļa remontu un nav izpildījis *S.P.* prasījumu novērst attiecīgos pakalpojuma trūkumus, proti, veikt kvalitatīvu automašīnas remontu. LAPK $166.^{11}$ panta pirmajā daļā minētās normas izriet, ka atbildība iestājas par patērētāja prasījuma attiecībā uz līguma noteikumiem neatbilstošu preču vai pakalpojumu pieņemšanas vai izskatīšanas kārtības neievērošanu. Tādējādi, lai konstatētu administratīvā pārkāpuma objektu, ir jākonstatē, ka SIA „Auto Stils Serviss" nav ievērojis normatīvajos aktos noteiktu kārtību, kādā tai bija jārīkojas, saņemot *S.P.* prasījumu.

Lietā nav strīda par to, ka SIA „Auto Stils Serviss" ir veicis *S.P.* piederošā transportlīdzekļa remontu. Lietā nav strīda par to, ka *S.P.* 2006.gada 4.augustā ir nosūtījis sūdzības iesniedzējai prasījuma pieteikumu, izvirzot prasību sūdzības iesniedzējam novērst sniegtā pakalpojuma neatbilstību līguma noteikumiem ([11.1]). Lietā nav arī strīda par to, ka SIA „Auto Stils Serviss" ir atteikusies veikt atkārtotu automašīnas remontu, lai novērstu *S.P.* konstatētos trūkumus. Lietā nav strīda par to, ka *S.P.* ir pieteicis automašīnas ekspertīzi ([11.3]) un ka ekspertīzē ir konstatēts, ka remonta kvalitāte ir neapmierinoša un neatbilst obligātās civiltiesiskās apdrošināšanas prasībām par automašīnas tehnisko stāvokli pēc remonta ([11.4]). Lietā arī nav strīda par to, ka *S.P.* kā patērētājs, pamatojoties uz ekspertīzes slēdzienu, 2007.gada 28.janvārī ir vērsies ar prasījumu pie SIA „Auto Stils Serviss" ([11.5]), savukārt SIA „Auto Stils Serviss" ar 2007.gada 9.februāra atbildi uz *S.P.* 2007.gada 28.janvāra iesniegumu ir atteikusies apmierināt *S.P.* prasījumu, nepiekrītot ekspertīzes slēdzienam ([11.6]). Vadoties no minētā, tiesai ir jākonstatē, vai *S.P.* kā patērētājs pie konkrētajiem apstākļiem bija tiesīgs izteikt attiecīgu prasījumu veikt atkārtotu automašīnas remontu, un vai saskaņā ar normatīvo aktu prasībām SIA „Auto Stils Serviss" nebija tiesīgs atteikties izpildīt šo prasījumu.

LAPK $166.^{11}$ panta pirmajā daļā paredzētā tiesību norma ir saistīta ar citiem patērētāju tiesību aizsardzību nodrošinošajiem normatīvajiem aktiem. Proti, lai konstatētu, vai sūdzības iesniedzējas rīcībā ir saskatāma administratīvā pārkāpuma sastāva objektīvā puse, ir nepieciešams analizēt arī tiesību normas, kas ir ietvertas gan Patērētāju aizsardzības likumā, gan uz tā pamata 2006. gada 1. augustā Ministru kabineta izdotajos noteikumos Nr.631 (turpmāk – Noteikumi nr.631).

PTAL 13.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka ražotāja, pārdevēja un pakalpojuma sniedzēja pienākums ir nodrošināt preces vai pakalpojuma atbilstību līguma noteikumiem. Precei un pakalpojumam jāatbilst ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja sniegtajiem paziņojumiem (īpaši reklāmā un marķējumā ietvertajai informācijai) par šo preci vai pakalpojumu. Tas nozīmē, ka pakalpojuma sniedzēja pienākums ir nodrošināt attiecīgā pakalpojuma kvalitāti, proti, konkrētajā gadījumā SIA „Auto Stils Serviss" vajadzēja veikt

S.P. automašīnas remontu atbilstoši labai komercpraksei, pilnībā novēršot visus automašīnas avārijas rezultātā nodarītos bojājumus, uz ko, savukārt, *S.P.* bija tiesīgs paļauties. Minētā panta otrajā daļā ir noteikts, ka pakalpojuma sniedzējs ir atbildīgs par jebkuru neatbilstību līguma noteikumiem, kas eksistē preces iegādes vai pakalpojuma sniegšanas dienā.

PTAL 27. pantā ir noteikts, ka patērētājs ir tiesīgs pieteikt prasījumu ražotājam, pārdevējam vai pakalpojuma sniedzējam par preces vai pakalpojuma neatbilstību līguma noteikumiem divu gadu laikā no preces iegādes vai pakalpojuma saņemšanas dienas. Kārtību, kādā piesakāms patērētāja prasījums par līguma noteikumiem neatbilstošu preci vai pakalpojumu, kā arī organizējama preces vai pakalpojuma ekspertīze, nosaka Ministru kabinets (Noteikumi nr.631). Bez tam PTAL 29. panta pirmajā daļā ir teikts, ka patērētājs, kuram sniegts līguma noteikumiem neatbilstošs pakalpojums, ir tiesīgs pieprasīt, lai pakalpojuma sniedzējs bez atlīdzības novērš sniegtā pakalpojuma neatbilstību līguma noteikumiem vai atlīdzina patērētājiem izdevumus par neatbilstības novēršanu. *S.P.* atbilstoši minētajām ir pieprasījis SIA „Auto Stils Serviss" novērst sniegtā pakalpojuma neatbilstību līguma noteikumiem, savukārt SIA „Auto Stils Serviss" ir atteicies *S.P.* prasījumu izpildīt.

No Noteikumu nr.631 5.7 un 19.1 punkta izriet patērētāja tiesības prasījuma pieteikumā pirmajam izteikt vēlmi patstāvīgi pieteikt pakalpojuma ekspertīzi vai arī atstāt ekspertīzes pieteikšanu pakalpojuma sniedzēja ziņā (Noteikumu nr.631 19.2. punkts). Un tikai gadījumā, ja patērētājs nav izvēlējies pats veikt ekspertīzi, pakalpojumu sniedzējam rodas tiesības izvēlēties vienu no Noteikumu nr.631 48.punktā minētās iestādes (PTAC) datu bāzē norādītajiem ieteicamajiem ekspertīzes veicējiem un pieteikt pakalpojuma ekspertīzi (Noteikumu nr.631 25. punkts).

No šī tiesiskā regulējuma tiesa secina, ka likumdevējs ir paredzējis, pirmkārt to, ka ekspertīzes noteikšana sākotnēji ir uzticēta patērētājam un tikai tad, ja patērētājs nevēlas patstāvīgi veikt ekspertīzi, pienākums to veikt ir uzlikts pakalpojuma sniedzējam. Otrkārt, normatīvo aktu regulējums, lai nodrošinātu patērētāja tiesību savlaicīgu ievērošanu, neparedz, ka tiek veiktas divas ekspertīzes paralēli. Pie kam likumdevējs ir uzskatījis, ka, pie patērētāju tiesību aizsardzības institūcijām izveidojot ekspertīzes veicošo neatkarīgo ekspertu datu bāzi, nav pamata apšaubīt šo ekspertu kompetenci un objektivitāti un eksperta slēdziens ir jāpieņem kā objektīvs. Vienīgi, ja starp patērētāju un ražotāju, pārdevēju vai pakalpojumu sniedzēju rodas strīds par ekspertīzes veikšanas lietderību, strīdu izšķir Noteikumu nr.631 48.punktā minētā iestāde, proti, PTAC (Noteikumu nr.631 23. punkts). Tādējādi gadījumā, ja kādai no pusēm ir pamatotas šaubas par eksperta slēdziena objektivitāti, attiecīgā puse civiltiesiskā kārtībā var griezties tiesā, lai atzītu eksperta slēdzienu par nepamatotu un prasītu zaudējumus no attiecīgā eksperta (Noteikumu nr.631 40. punktā ir teikts, ka par eksperta atzinuma patiesumu un objektivitāti ir atbildīgs ekspertīzes veicējs).

Saskaņā ar Noteikumu Nr.631 42.punktu, ja ekspertīzē atzīts, ka patērētāja prasījuma pieteikumā izvirzītā prasība ir pamatota, vai šo noteikumu 48.punktā minētā iestāde ir sniegusi saistošus norādījumus ražotājam, pārdevējam vai pakalpojumu sniedzējam, tad ražotājs, pārdevējs vai pakalpojumu sniedzējs *nekavējoties, bet ne vēlāk kā septiņu darbdienu laika pēc ekspertīzes atzinuma vai saistošo norādījumu saņemšanas izpilda patērētāja prasību*.

Arī attiecībā par ekspertīzes izdevumu atlīdzināšanu likumdevējs ir paredzējis līdzīgu regulējumu, proti, Noteikumu Nr.631 36. punktā ir noteikts, ja ekspertīzi ir pieteicis patērētājs un viņa viedokļa pamatotība izriet no ekspertīzes atzinuma, tad ražotājam, pārdevējam vai pakalpojumu sniedzējam *septiņu dienu laikā pēc slēdziena saņemšanas ir pienākums* atmaksāt patērētājam tiešos ekspertīzes izdevumus.

Tādējādi, atbilstoši Noteikumu nr.631 konstrukcijai ir secināms, ka likumdevēja mērķis visupirms ir nodrošināt patērētāja interešu aizsardzību, nosakot obligātu pienākumu pakalpojuma sniedzējam pieņemt patērētāja prasījumu un akceptēt attiecīgo ekspertīzes slēdzienu. Pakalpojuma sniedzējs nav tiesīgs aizbildināties ar to, ka dažādu normatīvajos aktos

neminētu iemeslu dēļ patērētāja prasījums nav pieņemams, vai ar to, ka ekspertīze ir veikta nekvalitatīvi.

No lietas materiāliem redzams, ka ir iestājies Noteikumu Nr.631 42.punktā minētais gadījums, proti, pirmkārt, pieteicējs ir veicis ekspertīzi un lietā ir 2006.gada 31.oktobrī Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras firmas „Ekspertīze" sastādītais Ekspertīzes slēdziens, par automašīnas Renault Clio, */reģistrācijas numurs/*, pēc ceļu satiksmes negadījuma veiktā remonta kvalitāti. No Ekspertīzes slēdziena izriet, ka remonta kvalitāte ir neapmierinoša un neatbilst obligātās civiltiesiskās apdrošināšanas prasībām par automobiļa tehnisko stāvokli pēc remonta *(lietas 11.-21.lapa).* Tāpat no lietas materiāliem redzams, ka 2007.gada 28.janvārī *S.P.* iesniedza SIA „Auto Stils Serviss" iesniegumu ar pieprasījumu akceptēt 2006. gada 6.novembra ekspertīzes slēdzienu Nr.1-234, veicot attiecīgu papildus remontu, un pieprasījumu par ekspertīzes izdevumu atlīdzināšanu *(lietas 41.-43. lapa).* No lietas materiāliem arī redzams, ka 2007.gada 9.februārī SIA „Auto Stils Serviss" ir sniedzis atbildi uz *S.P.* 2007.gada 28.janvāra iesniegumu, ar kuru ir atteicies apmierināt *S.P.* prasījumu, norādot, ka nepiekrīt ekspertīzes slēdzienā minētajam, proti, nav izpildījis Noteikumu Nr.631 36. un 42.punkta prasību septiņu dienu laikā pēc slēdziena saņemšanas atmaksāt patērētājam tiešos ekspertīzes izdevumus un ne vēlāk kā septiņu darbdienu laika pēc ekspertīzes atzinuma saņemšanas izpildīt patērētāja prasību.

Vadoties no iepriekš minētā, tiesa secina, ka PTAC ir pareizi konstatējis administratīvā sastāva objektīvās puses pastāvēšanu.

[16.4] Ņemot vērā PTAC konstatēto SIA „Auto Stils Serviss" atteikšanos novērst sniegtā pakalpojuma neatbilstību līguma noteikumiem un atmaksāt izdevumus par ekspertīzi, kas ir pretrunā ar likuma normām, ir konstatējam arī SIA „Auto Stils Serviss" vaina pārkāpuma izdarīšanā – apzināta rīcība, neizpildot patērētāja prasījumu. SIA „Auto Stils Serviss" iebildes par vainas neesamību, jo ekspertīzes slēdziens nav pamatots, konkrētajā gadījumā tiesas ieskatā nav būtiskas, jo likumdevējs, kā tas tika konstatēts iepriekš, nav paredzējis pakalpojuma sniedzēja iebilžu par ekspertīzes rezultātiem izskatīšanu, bet, atbilstoši LAPK 166.^{11} panta pirmajā daļā paredzētajam, ir pietiekoši konstatēt, ka persona noteiktajā termiņā nav izpildījusi patērētāja prasījumu.

[17] Sūdzības iesniedzēja ir norādījusi, ka PTAC nav izpildījis APL 62. pantā minētās prasības, proti, nav nedz pilnībā uzklausījis sūdzības iesniedzējas pārstāvja argumentus, tos nav ietvēris administratīvā akta konstatējuma daļā, nav tos izvērtējis.

Šim apgalvojumam tiesa nepiekrīt, jo no lietas materiāliem izriet, ka PTAC, jau izskatot sākotnējo *S.P.* iesniegumu par nepienācīgas kvalitātes pakalpojuma sniegšanu, ir pieprasījis paskaidrojumus no sūdzības iesniedzējas *(lietas 137.lapa),* un sūdzības iesniedzēja uz to ir sniegusi savu argumentus *(lietas 139.-143.lapa).* Tāpat PTAC ir saņēmis sūdzības iesniedzējas argumentus, kad tā atteicās apmierināt *S.P.* prasījumu, kas balstīts uz ekspertīzes slēdziena. Bez tam PTAC ir uzaicinājusi sūdzības iesniedzēju uz lietas izskatīšanu *(lietas 84.lapa)* un lietas izskatīšanā ir piedalījies sūdzības iesniedzējas pārstāvis *M.O.*. Kā var redzēt no Lēmuma, PTAC ir izvērtējusi SIA „Auto Stils Serviss" iebildumus, uzskatot tos par nepamatotiem.

[18] Noteikumu Nr.631 47.punktā noteikts, ka, ja ražotājs, pārdevējs vai nokalpojumu sniedzējs atsakās pieņemt un izskatīt patērētāja prasījuma pieteikumu vai izpildīt patērētāja prasību, kuras pamatotību atzinusi ekspertīze, vai citādi neievēro šajos noteikumos minēto kārtību, patērētājs var iesniegt sūdzību šo noteikumu 48.punktā minētajā iestādē, proti, PTAC.

PTAL 33.panta pirmajā daļā ir teikts, ka par šajā likumā un citos patērētāju tiesību aizsardzības normatīvajos aktos noteikto patērētāju tiesību pārkāpumiem iestājas civiltiesiskā, administratīvā vai krimināla atbildība.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.631 48.5. punktu Patērētāju tiesību aizsardzības centrs vai cita iestāde, kuras kompetencē saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir tirgus uzraudzība attiecīgajā

jomā atbilstoši tās kompetencei administratīvi soda ražotāju, pārdevēju vai pakalpojumu sniedzēju par šo noteikumu neievērošanu.

Vadoties no [16] punktā konstatētā un iepriekš minētajām tiesību normām, tiesa secina, ka PTAC ir pamatoti saukusi pie administratīvās atbildības SIA „Auto Stils Serviss" par LAPK 166.[11] panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un pamatoti SIA „Auto Stils Serviss" ir uzlikts administratīvais sods.

[19] Saskaņā ar LAPK 32. panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

LAPK 166.[11] panta pirmās daļas sankcijā ir paredzēts, ka par šī pārkāpuma izdarīšanu uzliek naudas sodu juridiskajām personām līdz trīssimt latiem.

Pietiecējai par izdarīto pārkāpumu ir piemērots naudas sods Ls 80 apmērā.

Kā var redzēt no Lēmuma, atbildētāja pieteicējas vainas pakāpi nav vērtējusi un atbildību mīkstinošus apstākļus nav konstatējusi, tomēr no sākotnējā lēmuma, proti, PTAC 2007. gada 20.aprīļa lēmuma var redzēt, ka LAPK 32. panta prasības PTAC ir izvērtējusi, lai gan nav pamatojusi, kāpēc ir noteikts tieši šāds soda apmērs. Minētais tiesas ieskatā konkrētajā gadījumā nav vērtējams kā būtisks procesuāls pārkāpums. Tāpat tiesas ieskatā naudas sods Ls 80 apmērā juridiskajai personai, kas apzināti nepilda likuma prasības, nav pārāk liels un atbilst pārkāpuma smagumam.

[20] Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, līdz ar to nav tiesiska pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 1. punktu, 279., 288. pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt SIA „Auto Stils Serviss" sūdzību un atstāt spēkā negrozītu Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2007.gada 20.aprīļa pieņemto lēmumu Nr.EO3-RIG-128 par SIA „Auto Stils Serviss" saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[11] panta pirmās daļas.

Šo spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2009.gada 30.jūlijā.

Tiesnesis */paraksts/* Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis_____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2009.gada 30.jūlijā.